

Biuro Bezpieczeństwa Narodowego

<https://www.bbn.gov.pl/pl/wydarzenia/6576,Rola-organizacji-proobronnych-we-wzmacnianiu-bezpieczenstwa-pans-twa-wystapienie-.html>

23.02.2024, 17:14

21.03.2015

Rola organizacji proobronnych we wzmacnianiu bezpieczeństwa państwa - wystąpienie szefa BBN

To dobrze, że resort obrony narodowej wykazał strategiczną inicjatywę i zdecydował się wesprzeć systemowo propaństwowe, spontaniczne działania podmiotów społecznych.(...) Witam ten krok z dużym zadowoleniem - także jako rzeczową kontynuację i rozwinięcie działań podjętych w Biurze Bezpieczeństwa Narodowego z inicjatywy Prezydenta Bronisława Komorowskiego na rzecz wzmacniania strategicznej odporności kraju.(...) Jako szef BBN deklaruję monitorowanie tej problematyki z ramienia Pana Prezydenta oraz gotowość do udzielenia ewentualnego wsparcia tam, gdzie to będzie oczekiwane i potrzebne - mówił minister Stanisław Koziej goszcząc na zorganizowanym przez Ministerstwo Obrony Narodowej pierwszym Kongresie Organizacji Proobronnych.

Na dwudniowe obrady I Kongresu Organizacji Proobronnych i Klas Mundurowych przyjechali do Warszawy przedstawiciele około 280 szkół, które mają klasy mundurowe, oraz delegaci 120 organizacji i stowarzyszeń. Jego celem było podsumowanie działalności organizacji paramilitarnych oraz omówienie kierunków ich przyszłej współpracy z resortem obrony narodowej. W czasie Kongresu powołana została Federacja Organizacji Proobronnych, której prezesem został gen. dyw. prof. dr hab. Bogusław Pacek. Prezydent Bronisław Komorowski, w uznaniu wagi przedsięwzięcia, skierował do uczestników Kongresu list, odczytany przez ministra Stanisława Kozieja.

ZOBACZ: [List Prezydenta RP Bronisława Komorowskiego.](#)

Temat wykorzystania potencjału organizacji proobronnych na rzecz wzmocnienia bezpieczeństwa państwa został zainicjowany na polecenie Prezydenta RP przez Biuro Bezpieczeństwa Narodowego we wrześniu 2014 r., kiedy w BBN odbyło się pierwsze spotkanie z udziałem przedstawicieli organizacji proobronnych. Efektem prac Biura było opracowanie katalogu potencjalnych zdolności tych organizacji, a także możliwości ich wykorzystania przez instytucje państwa. W Katalogu zawarte zostały propozycje zadań dla organizacji zarówno na czas pokoju i kryzysu, a także w pewnym zakresie na czas wojny. Na początku roku dokument ten został przekazany Ministerstwu Obrony Narodowej, stającemu się instytucją wiodącą we współpracy ze społecznymi organizacjami proobronnymi.

**Wystąpienie Szefa BBN
na Kongresie Organizacji Proobronnych i Klas Mundurowych.**

Rola organizacji pozarządowych we wzmacnianiu Strategicznej Odporności Kraju na agresję

Szanowni Państwo,

Pragnę serdecznie podziękować za zaproszenie na dzisiejsze spotkanie. Gratuluję cennej i pożytecznej inicjatywy organizatorom Kongresu Organizacji Proobronnych i Szkół oraz Klas Mundurowych, w tym zwłaszcza panu generałowi dyw. prof. dr hab. Bogusławowi Packowi. Gratuluję też Państwu powołania Federacji Organizacji Proobronnych, a panu generałowi Bogusławowi Packowi wyboru na funkcję Prezesa.

Podjęcie przez Ministerstwo Obrony Narodowej wyzwania, jakim jest konsolidacja działalności pozarządowych organizacji i stowarzyszeń proobronnych oraz szkół i klas mundurowych wokół wzmacniania systemu bezpieczeństwa państwa jest cennym i potrzebnym krokiem, trafiającym – o czym jestem głęboko przekonany – zarówno w społeczne oczekiwania, jak i potrzeby kraju.

To dobrze, że wobec radykalnie zmienionej sytuacji bezpieczeństwa Polski, a także pozytywnej zmiany społecznego nastawienia do spraw obronności, resort obrony wykazał „strategiczną inicjatywę” i jako naturalny lider w tych sprawach – zdecydował się wesprzeć systemowo propaństwowe, spontaniczne działania podmiotów społecznych.

Witam ten krok z dużym zadowoleniem – także jako rzeczową, konkretną kontynuację i roztropne rozwinięcie działań podjętych w Biurze Bezpieczeństwa Narodowego z inicjatywy Pana Prezydenta Bronisława Komorowskiego na rzecz wzmacniania strategicznej odporności kraju. Chcę w tym miejscu podziękować wielu z Państwa obecnych na tej Sali, przedstawicielom klas i szkół mundurowych oraz organizacji proobronnych – za szereg spotkań i dyskusji w Biurze Bezpieczeństwa Narodowego.

Warto zaznaczyć, że Strategiczna Odporność Kraju na agresję, na którą składają się działania militarne i niemilitarne – zwiększające niedostępność terytorium, powszechność przygotowań obronnych struktur pozamilitarnych, a także skuteczność wsparcia sił zbrojnych, w tym możliwość zorganizowanego oporu na terenach zajętych przez agresora – jest jednym z ważnych elementów systemu obrony państwa i jednocześnie istotnym czynnikiem odstraszania.

Znajduje to swoje należyte odzwierciedlenie w „Koncepcji doskonalenia współpracy Ministerstwa Obrony Narodowej z organizacjami proobronnymi na rzecz wsparcia systemu obronnego Rzeczypospolitej Polskiej”, opracowanej przez Zespół Do Spraw Społecznych Inicjatyw Proobronnych Ministerstwa Obrony Narodowej. W mojej ocenie „Koncepcja...” ta stanowi bardzo wartościowy projekt stworzenia nowych jakościowo możliwości angażowania się obywateli w sprawy obronności kraju. O szczegółach można i trzeba oczywiście jeszcze dyskutować i temu – jak rozumiem – m.in. służy obecny Kongres.

W ramach tej dyskusji chciałbym także podzielić się z państwem kilkoma refleksjami natury ogólnej.

Rozpocznę od przypomnienia, że Prezydent Bronisław Komorowski już na ubiegłorocznej odprawie Kierowniczej Kadry Sił Zbrojnych zwracał uwagę, że zapewnianie obronności państwa nie może być wyłącznie domeną wojska. To właśnie przy tamtej okazji Prezydent wskazał na konieczność wzmacniania obrony kraju m.in. poprzez angażowanie w to zadanie pozamilitarnych struktur państwa, a także organizacji i stowarzyszeń społecznych oraz chętnych obywateli.

5 listopada 2014 r. Prezydent Bronisław Komorowski podpisał nową Strategię Bezpieczeństwa Narodowego RP – nadrzędną koncepcję w systemie dokumentów strategicznych w dziedzinie bezpieczeństwa. Motywem przewodnim strategii jest kompleksowe, zintegrowane podejście do spraw bezpieczeństwa narodowego w wymiarze zewnętrznym i wewnętrznym,

militarnym i pozamilitarnym.

Obok zadań bezpieczeństwa dla podmiotów państwowych w Strategii przewidziano również istotną rolę i miejsce dla pozarządowych organizacji i stowarzyszeń oraz podmiotów prywatnych. W dokumencie tym zawarte jest 12 konkretnych odniesień, które w sposób bezpośredni lub pośredni dotyczą tej właśnie problematyki.

Strategia przywołuje potrzebę budowy systemu strategicznej odporności kraju na wszelkiego rodzaju zagrożenia oraz budowę systemu powszechnego bezpieczeństwa terytorialnego, w ramach których organizacje pozarządowe miałyby do odegrania istotną rolę.

Strategia zakłada również stworzenie ram stosownego współdziałania między państwem, a organizacjami sektora pozarządowego. Głównym celem zacieśnienia tej współpracy powinno być skoncentrowanie i skoordynowanie wysiłków podmiotów rządowych i pozarządowych, zarówno w wymiarze ludzkim, jak i w wymiarze zasobowym (materialnym).

Pamiętajmy, że ważną rolę w definiowaniu zadań dla tzw. trzeciego sektora powinny pełnić same organizacje pozarządowe. Państwo nie może być w tym względzie regulatorem. Pozarządowy i dobrowolny charakter działalności organizacji i stowarzyszeń proobronnych narzuca oczywiste ograniczenia. Państwo powinno być raczej koordynatorem, podpowiadającym i zachęcającym te podmioty do poszukiwania swojej roli, misji i zadań, na rzecz bezpieczeństwa państwa.

Z drugiej strony - i to również powinno być kardynalną zasadą - nie możemy tworzyć „wojska poza wojskiem”. Myślę, że co do tego jesteśmy wszyscy tutaj zgodni, że już definitywnie odrzucamy tego typu pomysły, które gdzieś nie gdzieś wcześniej się pojawiały.

Osobiście uważam, że wskazane byłoby nadanie ostatecznej ofercie skierowanej do organizacji i stowarzyszeń proobronnych otwartego, inkluzywnego charakteru. Zbyt formalna, narzucająca nadmierne ograniczenia propozycja poszerzonej współpracy z organami państwa - mogłoby studzić społeczny zapał, a nie o to nam przecież chodzi.

Powinniśmy starać się uczynić formułę przyszłej, poszerzonej współpracy interesującą i porównywalnie korzystną dla obu stron: rządowej i społecznej. To jeden z warunków powodzenia przedsięwzięcia.

Společne oczekiwanie oraz sytuacja bezpieczeństwa skłaniają do podejmowania w miarę szybkich kroków w ramach istniejącego prawa, ale w dłuższym horyzoncie czasowym i w uzasadnionych przypadkach nie należy wykluczać możliwości zmiany niektórych przepisów, o co już wnoszą niektóre organizacje. Głośne są np. apele o zmianę prawa regulującego dostęp Polaków do broni.

Nowa formuła współdziałania państwa i organizacji oraz stowarzyszeń proobronnych powinna w jeszcze większym stopniu uwzględniać zintegrowany charakter bezpieczeństwa narodowego. Oznacza to potrzebę znacznie szerszego włączenia pozostałych resortów, zarówno w definiowanie potrzeb państwa, jak i realne wspieranie działalności organizacji i stowarzyszeń. Wydaje się, że finalnie formuła współpracy w dziedzinie obronności mogłaby przyjąć formę ponad-resortowego programu rządowego, obejmującego nie tylko sprawy obronności, czyli kompleksu cywilno-wojskowego, ale szerszą problematykę, którą określamy bezpieczeństwem narodowym.

Jako szef BBN deklaruje monitorowanie tej właśnie problematyki z ramienia Pana Prezydenta oraz gotowość do udzielenia ewentualnego wsparcia tam, gdzie to będzie oczekiwane i potrzebne.

Kończąc chciałbym wyrazić najlepsze życzenia powodzenia tego ambitnego przedsięwzięcia, które niewątpliwie może dobrze przysłużyć się bezpieczeństwu narodowemu Rzeczypospolitej.

Dziękuję za uwagę.

[Tweetnij](#)